

Nr 305.

Av herr **Magnusson**, i Skövde, *i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 214, med förslag till förordning om allmän fastighetstaxering år 1922.*

I Kungl. Maj:ts proposition, nr 214, föreslås under § 8 att för annan fastighet skall vid taxeringen beräknas särskilt parkvärde på grund av å fastigheten befintliga träd, trädgårdsanläggningar o. d. — En välvårdad prydnadsträdgård ökar vanligen fastighetens saluvärde, men lämnar i regel ingen som hälst inkomst, ehuru den i regel förorsakar betydande arbete och kostnad för vård och underhåll. Prydnadsträdgården är i de flesta fall tillkommen för hemmets prydnad och för att där öka trevnaden, och torde i beskattningshänseende närmast böra jämnställas med inre lösöre, som oavsett värdet icke är beskattningsbart. En beskattning av parkvärdet skulle lätt leda därtill, att intresset för hemmens prydnad med planteringar minskades, vilket innebure en tillbakagång såväl i estetiskt som socialt hänseende. Det bör också framhållas, hurusom en sådan beskattning icke komme att enbart eller övervägande drabba de förmögna, utan även talrika innehavare av bostadslägenheter, som ofta med stor personlig möda och uppoffring skapat »en mera avsevärd prydnadsträdgård».

På grund av det anförda tillåter jag mig hemställa,

att moment c. i § 8 i förslaget till förordning om allmän fastighetstaxering år 1922 utgår, ävensom motsvarande stycke i de särskilda anvisningarna, samt att utskottet vidtager de ändringar i lagtexten, som ett bifall till detta yrkande betingar.

Stockholm den 12 april 1921.

Karl Magnusson
i Skövde.